

رهنگدانهوهی سهبکی عیراکی له شیعرهکانی هه ریقدا

زانکۆی راپهرین - کۆلیژی پهروهردی بنهههت - بهشی کوردی

Barzan.pirotd@uor.edu.krd

بارزان علی پیروته

ئیمهیل:

زانکۆی پۆلیتهکنیکی ههولیر - پهیمانگای تهکنیکی پزیشکی ههولیر - بهشی

شیکاری نهخۆشیهکان

hemin.mohammed@epu.edu.iq

هیمن جاسم محمد

ئیمهیل:

پوختهی توێژینهوه:

ناونیشانی لیکۆلینهوهکه (رهنگدانهوهی سهبکی عیراکی له شیعرهکانی هه ریقدا)یه. له زمانی فارسیدا وشه (سبک) بهرامبهه وشه (Style) ی ئینگیزی و (شیواز) ی کوردی بهکار دههیندریت. ئهدهبی فارسی له پرووی شیوازاناسییهوه بهسهه (سهبکی خوراسانی، سهبکی عیراکی و سهبکی هیندی) دابهشدهکریت. هه رچی شیوازه بریتیه لهو تایبهتمهندییه (زمانی، هزری، ئهدهبی)یه، که له ماوه و سهردهمیکی دیاریکراودا باو دهبیت و شاعیران پهیرهوی دهکن. له بهرتهوهی ئهدهبی فارسی کاریگهه زوری لهسهه ئهدهبی کۆنی کوردی ههبووه، بۆیه لهم لیکۆلینهوهیهدا ههولدراره رهنگدانهوهی تایبهتمهندییهکانی (زمانی، هزری و ئهدهبی)یهکانی، سهبکی عیراکی له ناو شیعرهکانی هه ریقدا پروون بکریتتهوه.

ناوهپۆکی لیکۆلینهوهکه له دوو بهش پیکهاتوه، بهشی یهکهه بهسهه دوو تهوهه دابهشکراوه، تهوهه یهکهه بریتیه له (چهمی شیواز، پیناسهی شیواز، هۆکارهکانی دروستبوونی سهبکی عیراکی)، و تهوهه ی دووهه بریتیه له (تایبهتمهندییهکانی سهبکی عیراکی له پرووی (زمانی، هزری و ئهدهبی)یهوه. ههروهها بهشی دووهه بریتیه له پراکتیککردنی شیعرهکانی هه ریق و خستهه پرووی تایبهتمهندییهکانی سهبکی عیراکی به نمونهی شیعریهوه.

شه کیلییهکان: سهبکی عیراکی، تایبهتمهندییهکانی زمانی، تایبهتمهندییهکانی هزری، تایبهتمهندییهکانی ئهدهبی،

شيعری هه ریق.

پیشهکی:

ئهگەر له ئهدهبی هه نه ته وهیهک ورد ببینه وه میژووه کهی به چهند قوناغیکی هه له بز و دابه زدا رویشتووه و له سهه یهک ئاواز و ریچکه بهردهوامی نه بووه، به جوړیک له سههه تای پهیدا بوونی ئهدهبه وه هه سهردهم و قوناغ و ماوهیهک گۆرانیک یان سههه له دان و دروست بوونی ریچکه و ریبازیکی نوئی گروتینی به ئهدهبه کهی داوه، دیارترین و سههه رچاکیشتترین قوناغی میژووی ئهدهبی کوردی، قوناغی سهاله کانی سهدهی نۆزدهیه مه، ئه ویش به سههه له دانی بزووتنه وهیهکی نوئی له ئهدهبی کونی کوردیدا، که به قوتابخانهی بابان ناسرابوو و له نالییه وه تا مه حوی و حه ریق و وه فایی و صافی... هتد، دریژ ده بیته وه و دواتریش عه بدولا گۆران و وه رچه رخانهی ئهدهب له سهردهمی گۆراند، که به هه موویه وه بهم دوا ییانه به قوتابخانهی شیعیری کرمانجی ناوه راست ناسراوه.

لیکۆلینه وه و قسه کردنیش له کرۆکی ئه م قوناغه جیا جیا یانهی ئهدهبی، لیکۆلینه وهیه له چوارچیهی شیواز و شیوازگه ری، گومان له وه شدانییه که ازهینان له پیرهوی ریباز و سهردهمی و خو خه ریکردن به کاژ دامالین له ژیر ئهدهب و قوناغی ئهدهبی تردایه. روونکردنه وه و ناسینی ئه م کارتی کردنه له ژیر ئهدهبیکی تر ئیشی شیوازه و وادهکات سیما لیک جیا که ره وه کانی ئه و قوناغ له ئه ویتتر جیا بکاته وه و مه ودا کهی دیاری بکات. ئه م جوړه ی لیکۆلینه وهیه ش لای خو مان به ساردی و پچر پچر شو فته کراوه و ورده کارییه کانی زور روون نین. لاکردنه وه له م بابه ته بایه خ و سهنگی تاییهت به خو ی ههیه.

میتۆدی لیکۆلینه وه که، له بهرته وهی به شی یه که م ناساندنی سهبکی عیراقیه به شیوهیه کی تیوری و به شی دووه م ته رخانه کراوه بو وردبوونه وه له سیما تاییهتیه کانی سهبکی عیراقی له شیعه رکانی حه ریق دا و نمونه ی شیعیری و پراکتیک کردنی شیعه رکانی، وای کردووه که سروشتی لیکۆلینه وه که (وه سفی - شیکاری) بیته.

گرفتی لیکۆلینه وه که، ئه و تیکه لیه بو، که له نیوان غه زهل و قه سیده کاند له دیوانی به رده ستدا هه بووه، که لیکۆله ری دیوانی حه ریق (سهید نه جمه دینی ئه نیسی)، (پینچ غه زهل) ی به قسیده ئه ژمار کردووه، ئه مه ش بو ئه م جوړه ی لیکۆلینه وهیه گرفتی جه وه ره ری دروست کردبو، چونکه ژماره ی غه زهل و قه سیده له زور جیگه دا پیوه ری لیک جیا که ره وهی سهبکی (عیراقی و خو راسانی) یه.

ناوه رۆکی لیکۆلینه وه که، له دوو به ش پیکه اتووه، به شی یه که م دابه شی سهه دوو ته وه ر کراوه، ته وه ری یه که م بریتیه له: (چه مکی شیواز، پیناسه ی شیواز، هوکاره کانی دروستبوونی سهبکی عیراقی). ته وه ری دووه م، تاییه تمه ندیه کانی سهبکی عیراقی به پیی بنه مای شیوازیسی سیروس شه میسا، له رووی (زمانی، هزری و ئهدهبی) یه. هه روه ها به شی دووه م بریتیه له پراکتیک کردنی شیعه رکانی حه ریق و خسته نه رووی تاییه تمه ندیه کانی سهبکی عیراقی به نمونه ی شیعیرییه وه.

ئه نجامه کانیش له چهند خالی کدا له کو تاییدا خراونه ته روو.

1- بهشی یهكهم: ناساندنی سهبکی عیراقی**1-1 تهوهری یهكهم:****1-1-1 چه مکی شیواز**

وشه‌ی Style زاراوه‌یه‌کی کۆنه و له سه‌ره‌تاکانی سه‌ره‌هلدانی بیره ئه‌ده‌بیه‌که‌نه‌وه سه‌ریه‌هلداوه ((له وشه‌ی Stylus ی گریکی لاتینییه‌وه هاتوه، هه‌رچی ستیلۆسه له زمانی یۆنانیدا به ئاله‌تیک ده‌وترا یان تیغیکی مه‌عه‌دی یان داریک یان پارچه‌ عاجیک که له کۆندا وهک شیوه‌ی قه‌له‌م دروست ده‌کرا و له‌سه‌ر پارچه‌ مۆمیکی پانکراوه نووسین و وینه‌یان پێ ده‌کیشا)) (عومه‌ر کاکی، ۲۰۰۸: ۱۳). یانیش وشه‌که به مانای ((قه‌له‌می ئاسن هاتوه، که لاتینییه‌کان وهکو خوازه‌یه‌ک بۆ مانای هه‌لکۆلین یان شیوه‌ی نووسین به‌کاریان هیناوه. به تیپه‌رپوونی کات زاراوه‌که مانای ره‌وانبیزی و شیوازگه‌ریی وه‌رگرت. تا وایله‌یات به‌و رینگه‌ تایبه‌تیه‌ ده‌وترا که نووسه‌ر بۆ ده‌ربرین به‌کاریده‌هینا)) (علی سابیر، ۲۰۰۹: ۱۳). هه‌روه‌ها وشه‌که به واتای په‌ر یان قه‌له‌م هاتوه و دوا‌یی له هونه‌ری بیناسازی و هه‌لکۆلینی په‌یکه‌ردا به‌کاره‌ینراوه. پاشان چوه‌ته‌ نیو بواره‌کانی لیکۆلینه‌وه‌ی ئه‌ده‌بیه‌وه‌ی. دوا‌ی ئه‌مه‌ (بالی)¹ فه‌ره‌نسی وه‌کو ریبازیکی سه‌ره‌به‌خۆ، که بریتیه‌ له شیواز و شیوازگه‌ری ناوی برد. پاشان به تیروانینی جیا‌جیا له جیهانی پوژئاوادا په‌ره‌ی سه‌ند (علی سابیر، ۲۰۰۹: ۱۳-۱۴). لیره‌وه بۆمان ده‌رده‌که‌وی که وشه‌ی Style سه‌ره‌تا به‌چه‌ند مانایه‌ک به‌کارهاتوه، دواتر وشه‌که به زانست کرا و بۆ بواری ئه‌ده‌بی یاخود شیوازی ئه‌ده‌بی زه‌ق کرایه‌وه.

ئه‌م زاراوه‌یه له زمانی عه‌ره‌بیدا (اسلوب) ی پێ ده‌گوتری و له زمانی فارسیشدا (سبک) ی بۆ دانراوه. له زمانی کوردیدا و له فه‌ره‌نگی (هه‌نبانه‌ بۆرینه‌) ی هه‌ژار موکریانیدا به واتای (شکل، ته‌رح، راهاتن، هیئت، قیافه) هاتوه (موکریان، ۱۳۲۹: ۵۰۲). هه‌روه‌ها له فه‌ره‌نگی ئوکسفۆردیشدا به‌رامبه‌ر وشه‌ی (Style) (شیواز، ئه‌دگاریکی جیا‌واز، روخساری گشتی، جل و به‌رگی مۆدیل) (ناوخۆش، ۲۰۰۳: ۳۳۳) ی بۆ دانراوه. که‌واته له‌مه‌ر چه‌مکی شیوازا ده‌گه‌ینه‌ ئه‌و ده‌رئه‌نجامه‌ی له بواری ئه‌ده‌بیدا رینگه‌ و ریبازیکه‌ نووسه‌ر بۆ ده‌ربرینی هه‌ست و سۆز و بۆچوونه‌کانی و جیا‌کردنه‌وه‌ی نووسه‌ریک له نووسه‌ریکی تر به‌کاری ده‌هینیت.

2-1-1 پیناسه‌ی شیواز:

سه‌باره‌ت به پیناسه‌کردنی شیواز زۆر را و بۆچوونی لیک جیا هه‌یه، ئه‌مه‌ش به‌هۆی ئه‌وه‌ی شیواز رینگه‌ و ئامرازیکه‌ په‌یوه‌ستداره به نووسه‌ره‌وه و له نووسه‌ریکه‌وه بۆ نووسه‌ریکی تر شیواز ده‌گۆرێ. یانیش به‌هۆی زۆری لیکۆلینه‌وه و له‌سه‌رنووسینی شیوازه‌وه کۆمه‌لیک پیناسه‌ی جو‌راوجۆر بۆ شیواز کراون. له‌لایه‌کی تره‌وه پیناسه‌کان هه‌ریه‌که و له روانگه‌یه‌که‌وه له شیواز دواون. لیره‌دا هه‌ولده‌دین هه‌ندی له پیناسه‌کان بخه‌ینه‌ پوو. (بیفۆن)² ده‌لی: "شیواز بریتیه‌ له ئاده‌میزاد خۆی، نا‌کریت نه‌مینیت، هه‌روه‌ها نا‌گوازیته‌وه و نا‌شگۆردریت" (جرجانی، ۱۹۷۸: ۳۶۱). به‌پێی تیروانینی بیفۆن شیواز زۆر نزیکه‌ له خۆدی نووسه‌ر و هه‌موو نووسه‌ریکیش شیوازیکی تایبه‌ت به‌خۆی هه‌یه و هه‌ر خۆی خاوه‌نیتی و لیتی جیا‌نابیته‌وه. (عبدولقا‌ه‌ری جرجانی) له‌مه‌ر پیناسه‌کردنی شیوازا ده‌لی: "شیوه‌ی نووسین، یان شیوه‌ی دارشته‌ن، یا شیوه‌ی هه‌لبژاردنی وشه‌ و ریکخستنی وشه‌یه بۆ ده‌ربرینی مانا و مه‌به‌ستی روونکردنه‌وه و کارتیکردن یاخود جو‌ره

¹ Charles Bally (1865-1947).

² Georges Bufon (1707-1788).

رێکخستنیکی هۆنراوه و رێگهی دانانیهتی" (شیخ صالح، ۱۹۲۶: ۲۳). ههروهک له پیناسهکهدا دیاره شیواز تایبهتییهتی شیوهی نووسینی نووسهریک له نووسهریکی تر وینا دهکات، بهو مانایهی چۆنیهتی ههلبژاردن و رێکخستنی کههسته زمانیهکانی نووسهریک ههلگری تایبهتمهندی شیوازی خودی نووسهر، یاخود دهنگی نووسهره.

لهنیو ئهدهبی کوردیدا ههوللهکهی (شیخ نوری شیخ صالح) بهیهکهههولی شیوازی ناسی دادهنری و سهبارهت به پیناسهی شیوازی ئهدهبی دهلی: "اسلوب بهو تهززی مهخسوسی بهیانه دهلین که هه ر خهتییک یاخود هه ر موچه رریک ئهوهی له دهماغیایهتی، ئیفاذهی دهکات، هه موو خهتییک مالیکی تهززیکی مهخسوسی بهیانه" (گهردی، ۱۹۷۹: ۹). ههروهک دهبینین پیناسهکهی شیخ نوری شیواز به نووسهرهوه دهبهستیهوه و له روانگی نووسهرهوه دهروانیهتی شیواز. ههروهها (عهزیز گهردی) بهم جوهره پیناسهی شیواز دهکات: ((شیوازی نووسین بریتیه لهو پری و شوین و رهنگ و پوخسارهی که نووسهر له نووسیندا ههیهتی. ئهویش جووری بیرکردنهوه و ههست و سۆز و گوداز و وشه بازی و دارشتنیکی وشه و هه رشتیکی دی دهگریتهوه که په یوهندی به نووسهر و نووسینه کهیهوه هه بی)) (عهبدو، ۲۰۱۲: ۱۲). به شیوهیهکی گشتی پیناسهکهی عهزیز گهردی ده مانگه یه نیته ئه و قه ناعه تهی که چۆنیهتی نووسینی کۆی ئه و دهقانهی که نووسهر به ره می دههینی شیوازی نووسهر دهخاته پوو. که واته عهزیز گهردیش نووسهر دهکاته سهنته ر بۆ تیروانین له شیواز.

(حه مه نوری عومه ر کاکي) له ماسته رنامه کهیدا به ناوی (شیواز له شیعرى کلاسیکی کوردیدا) دهلی: "شیواز بریتیه له رێگایهکی تایبهت که نووسهر یا شاعیر به هۆیه وه له دارشتنیکی تایبهت به خۆی و زمانه کهیه وه، بیرهکانی پری ده رده بریت" (عومه ر کاکي، ۲۰۰۸: ۲۶). لێزه دا ئاو ر له ره گه ز و تایبهتمه ندیهکانی شیواز دراوه ته وه. سه بارهت به گه یشتن به پیناسهیهکی ته واو ده گه ینه ئه و راستیهی شیواز له شیکردنه وه یان له پیناسهیهکی کاملدا نابینری، چونکه شیواز دهنگی نووسهر خۆیه تی، هینده ی لی نزیکه ده کری بگوتری: شیواز خودی نووسهره. هه ندی جاریش شیواز وه چه ی سه رده مه، ئه و سه رده مه ی که نووسهر تییدا ده نووسی، چونکه شیواز به کارهینانی کۆمه لیک وشه و زاراویه له لایه ن نووسهره وه که تایبهت به و قوناغ و سه رده مه یه که نووسهر تییدا ده ژی.

3-1-1 هۆکارهکانی دروستبوونی سهبکی عێراقی:

پاش کۆتایی هاتنی دهسهلاتی غهزنه و بیهکان و به دهسهلات گهیشتنی سهلجووقیبهکان، که به پێچهوانه‌ی غهزنه و بیهکان بیهکانه بوون، له گه‌ل فه‌ره‌نگ و ئه‌دهب و زمانی فارسی، بازارگه‌رمیی شاعیران و ئه‌ده‌بدۆستان به‌ره‌و کزی ده‌رۆیشت و ئیتر ((کۆشکی مه‌حمودی غهزنه‌وی نه‌مابوو که خوانی ئه‌دهب په‌روه‌ری و شاعیردۆستی هه‌میشه‌ پازاوه‌بووه بۆیه له سه‌رده‌می سه‌لجووقیبه‌کاندا شاعیران و نووسه‌رانیش به‌ ناچاری له خۆراسان دوورکه‌وتنه‌وه)) (جه‌لیل خه‌لیل، ۲۰۱۱: ۱۵).

له‌نیوان قۆناعی له‌ناوچوونی دهسهلاتی غهزنه و بیهکان و هاتنه سه‌رکاری سه‌لجووقیبه‌کان و پاشان هێرشی کاولکاری مه‌غۆله‌کان (له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی چه‌ته‌می کۆچی هه‌تاوی) بۆ سه‌ر شاری خۆراسان ((به‌هۆی گۆرانی کۆمه‌لایه‌تی و دهسهلاتی سیاسی له ولاتی ئێراندا، سه‌بکی خۆراسانی گۆرانی بنه‌ره‌تی به‌سه‌ردا هات و ورده ورده بارودۆخی نوێ پێگه‌ی خۆش ده‌کرد بۆ له‌دایک بوونی شیوازیکی نوێ له ئه‌ده‌بی فارسیدا)) (جه‌لیل خه‌لیل، ۲۰۱۱: ۲۰۱)، که دواتر به سه‌بکی عێراقی به‌ناوبانگ ده‌بیت. ئه‌مه‌ش له ده‌رئه‌نجامی ئه‌وه‌ی که سه‌بکی خۆراسانی ده‌روازه‌کانی به‌ رووی گۆرانی کرایه‌وه و سه‌بکی عێراقی بالی کیشا به‌سه‌ر شیع‌ر و ئه‌ده‌بی فارسیدا. ئه‌گه‌رچی ((خۆراسان مه‌لبه‌ندی شارستانییه‌ت و هزر و ئه‌دهب و مایه‌ی شانازی ئێران بوو و له‌م پوانگه‌یه‌وه هۆکاریک بوو بۆ کۆبوونه‌وه‌ی پرون‌اکبیران و ئه‌دیبان و خه‌لکانیکی زۆر به‌ مه‌به‌ستی خۆیندن پرویان له خۆیندنگاکی ئه‌و شاره ده‌کرد، له‌گه‌ل هێرشی مه‌غۆله‌کاندا ئه‌م ناوبانگ و شان و شکۆیه تیک شکا و شار بوو به‌ وێرانه و خه‌لکانیکی زۆر کۆژران و پرون‌اکبیران و ئه‌دیبانیش ملی پێگه‌ی ئاواره‌ییان گرته‌به‌ر و هه‌لاتن)) (جه‌بار ئه‌مین، ۲۰۱۴: ۷۹)، له ده‌رئه‌نجامی هه‌لوێستی دژه‌ روئینی و زانستی مه‌غۆله‌کان و ئه‌و کوشتاره به‌ کۆمه‌له‌ی دروستیان کرد زۆربه‌یان پرویان له ولاتی عێراق کرد. ده‌توانین له ئه‌ده‌بی فارسیدا هۆکاره‌کانی گۆرانی سه‌بکی خۆراسانی بۆ سه‌بکی عێراقی بریتین له: (شمیسا، ۱۳۸۳: ۸۷)

- تیکه‌لبوونی خه‌لکی خۆراسان و عێراقی عه‌جه‌م.
- سۆفیگه‌ری باوده‌بیت و سۆفییه‌کان چالاکییه‌کانیان ده‌نوین.
- دامه‌زراندنی قوتابخانه‌ی ئایینی و بلاو بوونه‌وه‌ی زانسته ئیسلامیه‌کان.
- بایه‌خدانی سه‌لجووقیبه‌کان به‌ شیع‌ر و شاعیران و باو بوونی قالبی غه‌زل له سه‌ره‌تای دهسه‌لاتیانه‌وه.
- له‌ناوچوونی بزوتنه‌وه‌ی شعوبیه‌ی، که دژی زالبوون و گه‌وره‌کردنی عه‌ره‌ب به‌سه‌ر غه‌یری عه‌ره‌ب بوون.

هۆی ناویدێر کردنی ئه‌م سه‌بکه به (سه‌بکی عێراقی) بۆ گواستنه‌وه‌ی مه‌لبه‌ندی پۆشنییری له خۆراسانه‌وه بۆ عێراق ده‌گه‌رێته‌وه. پاش کۆبوونه‌وه‌ی شاعیرانی فارس له عێراق و ده‌ست پێ کردن و بلاو بوونه‌وه‌ی به‌ره‌مه‌کانیان له ژێر کاریگه‌ری هه‌لومه‌رجی تازه، پێره‌ویکی نوێ سه‌ری هه‌لدا و پاشان شاعیرانی دوا ئه‌وان که‌وتنه ژێر کاریگه‌ری ئه‌و سه‌بکه نوێیه‌ی که دروست ببوو، ئه‌ویش سه‌بکی عێراقیه‌ی و دواتر بنه‌ماکانی بوونی خۆی پته‌وکرد.

له‌و به‌شه‌دا هه‌ول ده‌ده‌ین باس له‌و به‌دوادا هاتانه بکه‌ین که دوا هێرشه کاولکارییه‌که‌ی مه‌غۆله‌کان له‌نیو بیری خۆراسانییه‌کان دروستیان کردبوو: (شمیسا، ۱۳۸۳: ۵۷-۵۸)

۱. به‌هۆی ئه‌و شکسته‌ی به‌سه‌ر ئێرانیه‌کان هاتبوو بیری خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دان و باوه‌ره‌یتان به‌ قه‌زاوقه‌ده‌ر و

پروکردنه دونیای مه‌عنوی و عیرفانی هاته ئاراهه و ئەو تایبەتمەندییانه به یه‌کێک له تایبەتمەندییەکانی سەبکی عیراقی دادەنری.

۲. به‌هۆی ئەو پاشاگەردانییەکی که به هاتنی مه‌غۆله‌کان دروست ببوو کار له چاره‌سەرکردنی دەرچوو بوو. به بی‌بایه‌خی ته‌ماشای ژیان و خۆشگوزەرائی دەرکرا، ئەمەش بووه هۆی خیرا بلاوبوونه‌وه و گەشەکردنی ریبازی سوڤیگەری، هەر له‌به‌رئه‌مه‌شه ئەده‌بیاتی سەبکی عیراقی جۆریک له خەفەت و ناو‌میدبوون له دونیای پیوه‌دیاره. ۳. ئەو هەلومەرجه‌ نووییە دروست ببوو، بووه هۆی خۆبه‌دوورگرتن له دونیای عەقل و لۆژیک و پروکردنه‌ دونیای خەیاڵ و ئەفسانه و بیرکردنه‌وه‌ی ناراسته‌قینه.

۴. له سەبکی خۆراسانیدا قالبی قەسیده‌ بره‌وه‌ی هه‌بوو، که فه‌زای مه‌رح و پیا‌هه‌ل‌دان و وه‌سف له‌باربوو، بۆیه‌ بره‌وه‌ به‌ قەسیده‌ دەررا، به‌لام له سەبکی عیراقیدا شاعیران روویان له قالبی غەزەل کرد و ئەو دیارده‌یه‌ به‌ یه‌کێک له تایبەتمەندییەکانی سەبکی عیراقی دادەنری، ئەمەش ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ لاوازی‌بوونی بازاری پیا‌هه‌ل‌دان و وه‌سفکردن و پروکردنه‌ دونیای عەشق و خۆشه‌ویستی و شیعەر گوتن بۆ مه‌عشوق.

که‌واته‌ له‌دوای سەده‌ی شه‌شه‌می کۆچی سەبکی خۆراسانی هه‌شتا له‌نیو شاعیراندا باو بوو و هیدی هیدی له‌دوای هیری شی مه‌غۆله‌کان بۆ خۆراسان و کۆچ کردنی شاعیران بۆ عیراق سەبکی خۆراسانی به‌ره‌وه‌ گۆران دەرپۆشت. له‌سه‌ره‌تای سەده‌ی چه‌وته‌می کۆچییه‌وه‌ سەبکی عیراقی وه‌کو شیوازیکی نویی ئەده‌بی ناسرا و هاتنه‌ ئارای سەبکی عیراقی له‌ بنه‌ره‌تدا دەرئه‌نجامی گۆرائی کۆمه‌لایه‌تی و سیسته‌می ده‌سه‌لاتداری ئێران بوو. سەبکی عیراقیش له‌ سه‌ره‌تای سەده‌ی چه‌وته‌می کۆچی تا سه‌ره‌تای سەده‌ی ده‌یه‌م و بۆ ماوه‌ی سی سەده‌ له‌ سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتداری مه‌غۆل و ئیلاخانه‌کانی شیوازی ئەده‌بی فارسی بوو. (جه‌لیل خه‌لیل، ۲۰۱۱: ۱۹-۲۰)

2-1 ته‌وه‌ری دووهم:

1.2.1 تایبەتمەندییەکانی سەبکی عیراقی

سەبکی عیراقی چه‌ند تایبەتمەندییەکی جیاکه‌ره‌وه‌ی له‌ شیوازه‌کانی تری (خۆراسانی و هیدی) هه‌یه، که ئەو تایبەتمەندییانه‌ له‌سه‌ر بنه‌مای شیوازاناسی له‌ روانگه‌ی سیروس شه‌میساه‌وه‌ ده‌خه‌ینه‌ روو. هه‌رچی شه‌میسایه‌ به‌ مه‌به‌ستی خۆیندنه‌وه‌ بۆ هەر ده‌قیکی ئەده‌بی، ئەوا ده‌قه‌که‌ به‌سه‌ر سی ئاستدا دابه‌ش ده‌کات، ئەوانیش بریتین له:

1. له‌ رووی زمانه‌وه‌: زمان له‌ سەبکی عیراقیدا تاراده‌یه‌ک خۆی له‌ زمانی فارسی کۆن دوورده‌خاته‌وه‌، که تایبەتمەندیی سەبکی خۆراسانی بوو، ئەم شیوازه‌ هه‌ول ده‌دات جۆریک له‌ نویبوونه‌وه‌ له‌ زماندا دروست بکات. واته‌ ((زمانه‌که‌ی هه‌مان زمانی فارسی کۆنه‌، به‌لام تایبەتمەندیی زمانی نویی وه‌رگرتوه‌)) (جه‌لیل خه‌لیل، ۲۰۱۱: ۲۱). هه‌روه‌ها له‌ ئەنجامی کۆچکردنی شاعیرانی خۆراسان به‌ره‌وه‌ عیراق و تیکه‌ل بوون به‌م ژینگه‌ نوییه‌ی عه‌ره‌بی زمان، یه‌کێک له‌و گۆرانکارییه‌ زمانیه‌ی به‌سه‌ر سەبکی عیراقیدا هات بریتیه‌ له: ((کرانه‌وه‌ی ده‌رگای زمانی شیعەر و ئەده‌ب به‌گه‌شتی به‌ رووی وشه‌ و زاراوه‌کانی زمانی عه‌ره‌بی و دروست بوونی زمانیکی تیکه‌ل که‌ پێشتر هاوشیوه‌ی نه‌بوو له‌ زمانی فارسیدا و گرنگترین سه‌رچاوه‌ی دروست بوونی ئەم زمانه‌ش هاتنه‌ئارای ئەو تیکه‌لییه‌ ئایینی و که‌لتورییه‌یه‌ که‌ پاش بلاوبوونه‌وه‌ی ئایینی ئیسلام به‌ره‌ به‌ره‌ له‌ ناوچه‌که‌دا جیگیربوو)) (شمیسا، ۱۳۷۵: ۱۸۴). هەر له‌به‌ر ئەمه‌شه‌ له‌ شیعری سەبکی عیراقیدا وشه‌ و زاراوه‌ی زانسته‌ ئیسلامیه‌کان ده‌بینین، وێرای وشه‌ و زاراوه‌ی عه‌ره‌بی، به‌هۆی هاتنی

مه‌غۆله‌كان كۆمه‌لێك وشه و زاراوه‌ی توركيش هاتنه نيو زمانى فارسى و له‌ویشه‌وه گواستراوه‌وه نيو ئه‌دهبى سەبکی عێراقى، به‌لام به‌ به‌راورد به‌ وشه و زاراوه‌ی عەرەبى رېژه‌كه زۆر كه‌متره (جه‌بار ئەمىن، ۲۰۱۴: ۸۱) و له‌نيو به‌ره‌مه‌كانى شيوازى ناوبراودا ده‌بينى. هه‌روه‌ها به‌ هاته‌ ناوه‌وه‌ی وشه و زاراوه‌ی عەرەبى و زانسته ئىسلاميه‌كان بۆ نيو سەبکی عێراقى هۆى هاتنه‌پيشه‌وه‌ی بىرى سۆفيگه‌رى ته‌سه‌وف و به‌كاره‌ينانى وشه و زاراوه‌ی سۆفيزم، ته‌نانه‌ت سۆفيگه‌رى له‌لاى (مه‌ولانای رۆمى و حافظ) ده‌گاته‌ لوتكه و له‌م سۆنگه‌يه‌شه‌وه‌ بالاده‌ستى خويان ده‌سه‌لمينن. (جه‌ليل خه‌ليل، ۲۰۱۱: ۲۱)

سه‌ره‌راى نوي بوونه‌وه‌ی زمانى شيعرى له‌ سەبکی عێراقى دا و كه‌م بوونه‌وه‌ی رېژه‌ی وشه‌ی كون، زمانى سەبکی عێراقى له‌ گه‌ل زمانى سەبکی خوراسانى ئه‌وه‌يه‌ كه‌ زمانى سەبکی عێراقى نه‌رم و نىان بووه و دووركه‌وتۆته‌وه‌ له‌ زمانى قاره‌مانى قه‌سیده و خۆى له‌ زمانى نه‌رمى غه‌زل نزيك كرډۆته‌وه‌ و ته‌نانه‌ت زمانى قه‌سیده‌كانيشى كارىگه‌ربووه‌ به‌ نه‌رمى له‌ زمانى غه‌زلدا. (شميسا، ۱۳۸۳: ۸۷)

2. له‌ روى هزرىيه‌وه: سەبکی عێراقى له‌نيو خويدا هه‌لگرى كۆمه‌لێك تايبه‌تمه‌ندى هزرىيه و يه‌كێك له‌

تايبه‌تمه‌ندى هزرىيه هه‌ره گرنه‌كانى سەبکی عێراقى ((ئاويته‌بوونى هزرى عيرفانى و ته‌سه‌وفى به‌ دنياى شيعر و ئه‌دهب و بلاوبوونه‌وه و په‌نگدانه‌وه‌ی هزر و كه‌لتور و زاراوه‌كانى عيرفان و ته‌سه‌وف له‌نيو شيعر و ئه‌دهب)) (جه‌بار ئەمىن، ۲۰۱۴: ۸۴) يه، هه‌روه‌ها سه‌رده‌مى مه‌غۆل له‌ ئيراندا سه‌روه‌خت و بازاڤگه‌رمى و باوبوونى سۆفيگه‌رييه، چونكه له‌ سه‌روه‌خته‌دا ((زيادبوونى ژماره‌ى خانه‌قاكان و خانه‌قانشينى و سيسته‌مى خانه‌قاينى له‌نيو سۆفييه‌كاندا، له‌ ديارده‌كانى ئه‌و سه‌رده‌مه‌يه. خه‌لكى به‌گشتى سه‌ردانى خانه‌قاكان ده‌كه‌ن و له‌ مه‌جلىسى باس و په‌ندى سۆفييه‌كاندا ئاماده‌ده‌بن)) (راستگو، ۱۳۸۳: ۵۵).

ئهمه‌ش له‌ ئه‌نجامى نه‌مانى تواناى به‌رگرى ئيرانييه‌كان له‌ به‌رامبه‌ر هيرشه‌كانى ده‌ره‌وه‌ بۆ سه‌ر ولاته‌كه‌يان و هاتنه‌پيشه‌وه‌ى ئه‌و هه‌موو زولم و زۆردارىيه‌ى به‌رامبه‌ر خه‌لكى ده‌كرا، بووه هۆى دروستبوونى جوړه باوه‌رپيكي دىنى وه‌كو باوه‌رپوون به‌ قه‌زاوقه‌ده‌ر و گله‌يى كردن له‌ دوخه‌ى هاتۆته ئاراوه له‌ ناخه‌وه توشى جوړه غه‌مبارى و گه‌رانه‌وه بۆ نيو خود بوون و دووركه‌وتنه‌وه‌ى سروشتى له‌ كامه‌رانى و شادى و دنياى رازاوه‌ى ده‌ره‌وه و پووكرده‌ خانه‌قاكان و له‌ ئه‌نجامدا بىرى سۆفيگه‌رى له‌نيو كۆمه‌لى ئيراندا چه‌كه‌ره‌ى كرد (جه‌ليل خه‌ليل، ۲۰۱۱: ۲۴). ئهمه‌ش نيشانه‌ى مه‌يل و ئاره‌زووى خه‌لكيه بۆ سۆفيگه‌رى و راسته‌وخۆش له‌نيو ئه‌دهبدا په‌نگيداوه‌ته‌وه و به‌وه‌ى كه‌ ئه‌دهب هه‌لقولاوى ناو كۆمه‌لگا و ناخى مرۆقه. لي‌ره‌وه رۆونه ئه‌دهبى سەبکی عێراقى ئه‌دهبى سەبکی رۆو له‌ ناوه‌وه‌ى مرۆقه.

يه‌كێكى تر له‌ تايبه‌تمه‌ندى سەبکی عێراقى بریتيه له‌ ((به‌رچاوكه‌وتنى ديارده‌ى غه‌مبارى له‌ زۆربه‌ى شيعره‌كانى شاعيرانى ئه‌م سەبکه، به‌جوړيک كه‌ زۆركات هه‌ست ده‌كریت ديوانى ئه‌م شاعيرانه له‌ راستیدا غه‌منامه‌ى خاوه‌نه‌كانيانه، ئهمه‌ش ده‌كه‌ويته‌ خالى به‌رامبه‌رى سەبکی خوراسانى كه‌ شيعرى شاعيره‌كانى به‌ شادى ده‌ناسرينه‌وه و شادى يه‌كێكه له‌ سيما به‌رچاوه‌كانى)) (جه‌بار ئەمىن، ۲۰۱۴: 83). كه‌وايه ده‌كرى بگوترى له‌ سەبکی عێراقى غه‌م زال و له‌ سەبکی خوراسانى شادى بالى به‌سه‌ر قه‌سیده‌كانياندا كيشاوه. واته له‌ خوراسانیدا حياكيات به‌يه‌گه‌يشتنه و له‌ عيراقیدا ليك دووربوونه‌وه.

هه‌رچى سەبکی خوراسانييه شاعيران رۆويان له‌ دنياى ده‌ره‌ويه و رۆويان له‌ سروشتى راسته‌قينه و

زیندوو، به لām له سهبکی عیراقیدا به پیچهوانه وهیه و پروویان له ناوهوهی خویانه و پشت له واقعی سروشتی دهکهن، هه ره ئه مه شه وای کردوو که ((رهخنه گرانی ئه ده بی فارسی سهبکی خوراسانی به دهره وه گه را (دهره وه سه نته ر) و سهبکی عیراقیش به ناوه وه گه را (ناوه وه سه نته ر) ناو بیه ن، واته شیعی شیعی شاعیرانی سه ر به سهبکی خوراسانی شیعیکی بابه تییه و شیعی شاعیرانی سه ر به سهبکی عیراقیش شیعی خودییه)) (جه بار ئه مین، ۲۰۱۴: ۸۵).

3. له رووی ئه ده بییه وه: دیارترین تاییه تمه ندی ئه ده بی سهبکی عیراقی گورانی فورم به گشتی و قالبی

شیعی به تاییه تی ده گریته وه. باوترین قالبی شیعی فارسی پیش سهبکی عیراقی که سهبکی خوراسانییه بریتییه له قه سیده، به لām به هاتنی سهبکی عیراقی غه زهل شوینی قه سیدهی گرته وه و ده بیته قالبی زال (جه بار ئه مین، ۲۰۱۴: ۸۴). له مه به دوا به شی هه ره زوری شیعی شاعیران له غه زهل پیک دیت و ئه گه رچی له پال قالبی غه زهل فورم و قالبی تریش به شیوه یه کی که متر به کار دین.

له رووی هونه ره کانی رهوانییه وه له سهبکی عیراقیدا بایه خدان به هونه ره کانی رهوانییه و وه سفدا له ئه وپه ری به رزیدا ده بیتری و ((شاعیران سه رقالی هونه ری جوراوجورده بن که له شیعی سهبکی خوراسانیدا به و شیوه یه به رچاو نه که وتوو)) (جه لیل خه لیل، ۲۰۱۱: ۲۲).

یه کیکی تر له تاییه تمه ندی ئه ده بی سهبکی عیراقی ئه وه یه که له رووی سه رواوه (پاش سه روا) ی تیدا به کارهاتوو پیشتر واتا له سهبکی خوراسانیدا به مجوره نه بیزاوه و زور به که می پاش سه روا به کارهاتوو، به لām له سهبکی عیراقیدا پاش سه روا یه کیکه له خاله جیاکه ره وه کانی سهبکی عیراقی له شیوازه کانی تر.

تاییه تمه ندییه کی تری جیاکه ره وه ی سهبکی عیراقی له شیوازه کانی تر به کاره یانی نازناوی شیعی (تخلص) ه، له کوتایی شیعی دایه به تاییه تی له غه زهل و قه سیده دا (جه بار ئه مین، ۲۰۱۴: ۸۶)، چونکه له پیش سهبکی عیراقی نازناوی شیعی نه چه سپابوو و به که می ئاماژه ی پی ده کرا، به لām له گه ل دهرکه وتنی سهبکی عیراقی نازناوی شیعی له دوا دیر یان پیش کوتایی شیعی له فورمی غه زهلدا جیگیر کرا.

2- بهشی دووهم: تاوتوی کردنی تایبته‌ندییه‌کانی سه‌بکی عێراقی له شیعره‌کانی حه‌ریقدا

1-2 حه‌ریق و په‌یوه‌ندی به سه‌بکی عێراقییه‌وه

به‌گشتی زمانی شیعیری کۆنی کوردی لیکچوونیکێ زۆری به‌ سیما زمانیه‌کانی سه‌بکی عێراقی هه‌یه. گومان له‌وه‌دانیه‌ هۆی ئاشنابوونی شاعیرانی کۆنی کورد به‌ ئه‌ده‌بیاتی فارسی و به‌تایبه‌تی به‌ره‌مه‌کانی مه‌ولانای رۆمی و سه‌عدی شیرازی و حافز و سه‌نایی و... هتد، و هه‌ولدان بۆ خۆده‌وله‌مه‌ندکردن و چاولیکردنیان بۆته هۆی په‌نگدانه‌وه‌ی شیوازی شیعیری رۆژه‌ه‌لاتی و فارسی له‌ ئه‌ده‌بی کۆنی کوردیدا، به‌تایبه‌تی په‌نگدانه‌وه‌ی سه‌بکی عێراقی که‌ زۆر به‌ رۆنی تایبته‌ندییه‌کانی سه‌بکی عێراقی له‌ نیو شیعیری کۆنی کوردیدا ده‌بینریت (جه‌لیل خه‌لیل، 2011: 4). هه‌روه‌ها په‌نگدانه‌وه‌ی تایبته‌ندییه‌کانی سه‌بکی عێراقی له‌ شیعره‌کانی حه‌ریقدا به‌ رۆنی دیاره، که‌ دواتر به‌ نموونه‌ی شیعیری په‌نگدانه‌وه‌ی تایبته‌ندییه‌کانی رۆون ده‌بنه‌وه.

حهریق به‌هۆی ئه‌وه‌ی که‌ شاره‌زاییه‌کی باشی له‌ زمان و ئه‌ده‌بی فارسیدا هه‌بووه له‌ شیعره‌کانیدا وشه‌گه‌لیکی فارسی ئاخنیوه‌ته شیعره‌کانی و زیاتر کارتیکراوی ئه‌و شاعیره‌ فارسانه‌یه که‌ سه‌ر به‌ سه‌بکی عێراقین.

2-2 تایبته‌ندییه‌کانی سه‌بکی عێراقی له شیعره‌کانی حه‌ریقدا:

1. له‌ رۆوی زمانیه‌وه: تایبته‌ندیی زمانی سه‌بکی عێراقی له‌ شیعره‌کانی حه‌ریق دا زۆره و به‌ رۆنی هه‌ستی پێده‌کری. شیعیری کۆنی کوردی به‌ هۆکاری (ئایینی، بازرگانی، شه‌ر، داگیرکاری و بازرگانی ... هتد) به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی وای کردووه زمانی ئه‌ده‌بیاتی کۆنی کوردی، زمانیکێ تیکه‌ل به‌ وشه و زاراوه‌ی گه‌لانی دراوسی بیت. شیعره‌کانی حه‌ریق وه‌ک تایبته‌ندیی ئه‌م قۆناغه‌ی شیعیری کوردی، خاوه‌ن زمانیکێ تیکه‌ل به‌ چه‌ند زمانیکێ دیکه‌ی وه‌کو زمانی فارسی و عه‌ره‌بی و تورکییه.

زمان له‌ سه‌بکی عێراقیدا فارسییه‌کی تیکه‌ل به‌ وشه و ده‌سته‌واژه‌ی عه‌ره‌بییه. ئه‌م سیمایه له‌ هه‌موو شیعیری شاعیرانی کورددا به‌ هه‌ندێ جیاوازییه‌وه به‌رچاو ده‌که‌وی. شیعره‌کانی حه‌ریقیش له‌م تایبته‌ندییه‌ی سه‌بکی عێراقی به‌ده‌رنیه‌ و جیا له‌ به‌کاره‌ینانی وشه و زاراوه‌ی عه‌ره‌بی، کۆمه‌لیک وشه و ده‌سته‌واژه‌ی فارسی له‌ شیعره‌کانیدا ده‌بینرێ، هه‌روه‌ک له‌و دێره شیعره‌یدا دیاره:

شکور وه‌سلم هه‌یه ئه‌م‌رۆ له‌گه‌ل په‌یکان و تیغی تو

که‌ کوشته‌ی تیری موژگانم، که‌ چاکی تیغی حیرمانم (حهریق، 1363: 110)

شوکر: سوپاسکردن

وه‌سل: پیک گه‌یشتن

په‌یکان: تیر

تیغ: شمشیر

موژگان: برژانگ

حیرمان: نائومییدی

واته: سوپاس ئه‌م‌رۆ پیت گه‌یشتنم له‌گه‌ل تو‌دا هه‌یه، به‌لام ئه‌برۆ و برژانگه‌کانت وه‌ک تیر و شمشیر هینده

تیژه که دهیهاوی و دهم پیکت و دهمکوژی، ئهوهیه دهبیته ناؤمییدی بۆ من. زۆرجار پهخهنگر و لیکۆلهران باسی سوؤفی بوونی حهریق دهکن، ئهمش شتیکی بهلگهنهویسته و ((حریق مریدی یوسف شهمس الدین - شیخی بورهان - بووه، فلسفهیه سوؤفییهتی له گوشهی چاوی ئهوهوه دهربرپوه)) (سهجادی، ۱۹۷۸: ۶۲) و له زۆر شیعردا ئاماژهی به وشه و زاراوهی سوؤفیانه و حال و مهقامهکانی کردووه. وهک دهلی:

بۆ حزوری پیری کامل عاریفی دانایی راز

شهسی ئهفلاکی هیدایهت نهجمی پتی ههر شهبرهوی (حریق، ۱۳۶۳: ۱۶۴)
یان دهلی:

ئهوهی عاریف بو دهیزانی ئهمن چم دهگوت و لام باشه

دهلیم زاهید به داراچی ئهمن وهک بهردی نابینم (حریق، ۱۳۶۳: ۱۳۶)
عاریف: کهسی خواناس و دانا

زاهید: کهسی تهکی دنیای کردبج و خهریکی خواپهستی بیت

حریق له م دیره شیعرهدا ئهوه ئاشکرا دهکات، لایهنگیری عاریفه نهک زاهید، بۆیه لای وایه ئهوهی دهیکات کهسی عاریف لینی تیدهگات نهک زاهیدی، که ئاستی دانایی و شارهزاییهکانی له کهسی عاریف کهمتره. تهناهت سهید نهجمه دینی ئهنیسی له پیشهکی دیوانه کهیدا بۆچوونی خوئی لهسه حریق ئهوهیه، که به (گوهه ناس) یکی کهم وینهی نیو دهریای پان و فراوان و قوولی (عیرفان و تهحقیق) ناودیری دهکات. ههروهها به شاعیریکی ریبواری ریگهی تولانی تهسهوف و به سهوداسهری جیهانی مهعنهویات ناودیری دهکات، گوایه ههموو ئهمانه هۆکار بوونه تهناهت بۆ (حریق) بوونیشی، که نازناو (تخلص)ی مهلا سألحی زیویهیه. بهمشیهوهیه دهستی به نووسینهوهی ژیان و بهرههههکانی کردووه:

گوهه ناسی کهم وینهی دهریای عیرفان و تهحقیق

شاعیری ریبواری ریگهی تهسهوفی پیری شهفیق

سهوداسهری مهعنهویاتی یوسفی میسری تهریق

با ئاگری عیشق سوتاوه بۆیه نازناوی کردووه به حریق (حریق، ۱۳۶۳: ۱)

حریق خویندنی ئایینی له مزگهوت و خانهقاکان تهواوکردووه و پاشانیش وهکو مهلا و وانه بیژی ئایینی له مزگهوت و خانهقای شیخی بورهان وهکو مهلایهکی زانا و پایه بهرز سهرقالی خویندن و فیرکردنی زانستی ئایینی بووه (حریق، ۱۳۶۳: ۲). ئهمش بووهته هۆی ئهوهی زۆریک له وشه و زاراوهی نیو زانسته ئیسلامیهکان بیته نیو شیعرهکانی، ئهمش خوئی لهخویدا تاییه تهندییهکی سهبکی عیراقیهیه. ههروهها حریق له شیعرهکانیدا ئاماژهی به وشهگهلیکی وهکو (کهلام، زانا، سیفات، عهقیده، فهنا، بهقا، ئهمل، عهمل، نهفس، ئهجهل، مهکان، زهمان، هات و نههات... هتد) کردووه. بۆ نمونه دهلی:

له خهرمانی ئهمل میرووی عهمل جهزی نهکرد دانی

له زیقهت خانهدا ترسم هیه ئاخ سهری دانی

دهلین جهردهی ئهجهل ریگا به کاروانی نهفس دهگری

شهقامی سینه دهرپئ بۆ مهتاعی دیده دهروانی

تهریدهی نهفس و شهیتان قافلهی تاعاتی غارهت کرد

ئهگەر جاسووسی ئیمانی نه بێ ده رناچی ئینسانی (حه ریق، ۱۳۶۳: 127)

خهرمانی ئه مه ل: ده تکه وتنی هیوا و ئاره زوو

عه مه ل: کردار

جه زب: راکیشان

زیقه ت خانه: مالی ته نگ و ناخوش

جه رده: ریگر

مه تاع: که لوپهل

ته ریده: دزی ریگر

قافله: کاروان

تاعات: خواپه رستی

غارته: تالان، فهرهود

واته: له به ده سته ئانی هیوا و ئاره زوو کانداه، که هیوا و ئاواتیکی زور و کرداری که م، که نه توانری به فریای ئه م هه مووه ئه مه له بکه وئ که کرداره کانی میرووئاسا له سه رخون، ترسی ئه وه م هه یه ده سته پرۆبم و له مالی ته نگ و تاریک (گور) دا سه ری خوی دانی و ئه مه له کانی بی ئه نجام ده رچن و ده سته یان پیرا نه گات. چونکه ده لین ئه جه ل ئه و ریگره یه، که هه ر جاره ری به کاروانیکی نه فس ده گری و ده یکوژی و ریگه ی سینه تیده په رینی و چاو له که لوپه لی به رچاو ده گری بۆ به ده سته ئانی. که وایه ته رازووی خواپه رستیت لاسه نگه و هه تا که ی ئه مسه ر و ئه وسه ر ده که ی و ته رازوو که هاوسه نگ ناکه ی، و پارسه نگی هه یا و شه رم بگره و ده ست له کاری خراپه به رده، ئینجا سه ریکی ته رازوو و تایه لاسه نگه کانی بکه.

ویرای ئه وه ی شاعیر له زور شویندا وشه و زاراه ی عه ره بی و تیکه ه لکیشی ئایه ت و فهرمووده ی کردوو، خاوه ن زمانیکی نه رم و موسیقییه کی ناسکه، که له گه ل سه بکی عیراقیدا هاوئا هه نگه و ئه م نه رمییه جوانییه کی بیۆینه ی به دونیای شیعی ری حه ریق به خشیوه، وه ک ده لی:

حوزنی من با حوسنی تو ئیشکاله تا ئاخه نه فه س

چون زه کاتی حوسنی تو یا حوزنی من ناگا به که س

زاهیره ن فهرموته وه ختی مردنی حازر ده بم

وا له خو شی مردنم ده مر م، ده سا ئینسافه به س

چون ده که ی مه نه ی دلی من تو له شه هدی لیوی خوت؟

لیوی تو وه ک شه که رستانه و دلی من وه ک مه گه س (حه ریق، ۱۳۶۳: 128)

له و نموونه یه ی سه ره وده ا شاعیر بایه خیکی زوری به موسیقای ناوه وه به خشیوه و ئاوازیکی ریکی به شیعه رکه به خشیوه.

سه بکی عیراقی له گه ل خویدا ((له پال وشه و زاراه کانی زانسته ئیسلامییه کان، کومه لیک له وشه و زاراه کانی زانسته کانی تر و به تایبه تی زانسته سه روشتییه کانیشی هیناوه ته نیو زمانی شیعه ر)) (جه بار ئه مین، ۲۰۱۴: ۹۰). له لای حه ریقیش هه مان دیارده هه یه، چه ند وشه یه کی وه کو (ئیکسیر، مه عده ن، کبریت،... هتد) له شیعه رکه کانی دا به رچاو ده که ویت، وه کو ده لی:

شه رابی سوچه ت ئیکسیری خاکی مه عده نی پوم

له کارخانهی سه عادهت لوقمهیی لوقمانی هیناوه (حهریق، ۱۳۶۳: ۱۴۹)
ئیکسیر: کانزایه که ماده له جوړیکه وه بو جوړیکی تر دهگوریت.
یانیش دهلی:

وهکو پهروانه بو شه معی جه مالی تو (حهریق) ئەم شهو

چرای تو شهوقی به کیریتی ته بیعهت خوش هه لایساوه (حهریق، ۱۳۶۳: ۱۴۹)

کبریت: مادهیه کی سوتینه ره، له دروستکردنی شقارتته و تهقه مهنی جه نگیدا به کارده هیندریت
ههریهک له وشهکانی (ئیکسیر، مه عدهن، کبریت) وشه و زاراوهی زانستین، که شاعیر ئاخنیوینیه ته نیو
شيعرهکانی و وینه و داهیتانی رهوانیژی و مه بهستی واتایی پی نهجامداون.

2. له پووی هزرییه وه: وهک له پیشتردا باسکرا، یه کیک له تاییه تمه ندییه ههره گرنگهکانی سه بکی عیراقی
بلاوبونه وهی عیرفانی و سوڤیگه رییه، به جوړیک که شيعری سه بکی عیراقی سیمایه کی عیرفانی پیوه دیاره،
ته نانهت له و کاته شدا که باس له مه عشوقی مه جازی ده کریت.
لای حهریق شيعر سه روکاری له گه ل ناوه روک دایه و ناوه روکیشی بریتییه له بیری عیرفانی و ته سه وف.
ههروه ها زورینهی لیکوله رانیس له لایه نی ته سه وفی شيعری حه رقیان کولیوه ته وه و دانی پیداده نیته و شيعری
عیرفانی و سوڤیگه ری زوربهی دیوانه کهی داگیر کردوه. وهک دهلی:

له خه رمانی ئەمهل میرووی عه مهل جه زبی نه کرد دانی

له زیقهت خانه دا ترسم هه یه ئاخ سه ری دانی

دهلین جه ردهی ئە جهل ریگا به کاروانی نه فس ده گری

شه مامی سینه ده بری بو مه تاعی دیده ده پوانی

ته ریدهی نه فس و شه ییتان قافلهی تاعاتی غارهت کرد

ئه گه ر جاسوسی ئیمانی نه بی ده رناچی ئینسانی (حهریق، ۱۳۶۳: ۱۲۷)

ئه گه رچی عیرفان و ته سه وف یه کیکن له دیارترین تاییه تمه ندییهکانی شيعری سه بکی عیراقی و له شيعری
عیرفانی شدا خودا وهکو مه عشوقیکی شيعری باسی لیوه ده کریت، به لام ئەو پله به رزییهی که به مه عشوق
به خشراوه له شيعری ئەم سه بکه دا نا کریت ته نیا بخریتته پال مه عشوقی بالا، چونکه هه موو شيعری سه ر به م
سه بکه عیرفانی نین و ئەم سیفه ته مه عشوقه زه مینیهکانیش ده گریته وه (جه بار ئەمین، ۲۰۱۴: ۹۱). ههروه ها حه رقی
له دارشتنی شيعرهکانیدا به شیوهیه کی گشتی له نیوان غه زه لی دلداری و سوڤیانهی دا رایه لیکی وردی هه یه که
ده توانری بگوتری عیشق و سوڤیگه ری تیکه ل یه کتری کردوه و بیری سوڤییه تی له ناوه روکی غه زه لی دلداریه و
ئه ویندا گونجاندوه (حهریق، ۱۳۶۳: ۸۱). وهک دهلی:

چاوه که م ئەمرو له گولشه ن گول به عیشوه خوی نوواند

نهک نه مکه گیر بم به مه رگی تو قه سه م هیهچ نه م دواند

گول به تو زی پیتته وه لاف و گه زافی لی ئەدا

واشوکر سوژهی نه سیمت هات ئەویشی لی ستاند (حهریق، ۱۳۶۳: ۱۱۳)

گولشه ن: شوینیک گول و گولزاری لی بی

عیشوه: ناز کردنیکی به شوخ و شه نگیه وه

لاف و گهزاف: خو هه لکيشان

نه سيم: شنه

واته: چاوه کهم، ئه مپو له نيو گول و گولزارد، گوليکی زور جوانم بينی. خو ی رازاندبووه و به عيشوه و نازه وه سهرنجی خه لکی بو لای خو ی راده کيشا به هو ی جوانی و نازه که یه وه، به لام بوئه وه ی نمه کی تو نه مگر، سو ی، د به مهرگت هيچ گرنگيم پي نه دا و نه مدواند. ئه و گوله لافی به وه لیده دا، که تو زی بهر پي تو ی له سهر نيشتوو ته وه، به لام شوکر بو خوا شنه ی با ی تو هات و ئه و تو زه ی بهر پي تو شی له سهر لابر د. که واته که جار ان لاف و خو هه لکيشانی به وه وه لیده دا، که تو زی بهر پي تو ی له سهر نيشتوو وه وه، به لام ئیستا ئه وه شی نه ما. ئه وه ی جی سهرنجه، حه ريق جوانی و نازکردن و خو هه لکيشانی گولی به جوانی یاره وه به ستوو ته وه. به و مانایه ی ئه وه گوله جوانی له یار وهر ده گر ی و به یار ده چویندریت، نه ک به پيچه وانه وه.

چيروکی عه شق له شيعری سه بکی عيراقيدا هه ميشه باس له دووری و دابرا نیوان عاشق و مه عشوق ده کات، واته عاشق هه ميشه و به هه موو شیوه یه ک په یوه سته به مه عشوقه که یه وه که دووره لی، که واته خویندنه وه ی هه ر غه زه لیک حیکایه تیک له دابرا ن و دووری له مه عشوق (جه بار ئه مین، ۲۰۱۴: ۹۲)، حه ريقیش له و شاعیرانه یه که دووری و دابرا نی له مه عشوق له شيعره کانی دا ره نگیدا وه ته وه و هه ست به دابرا ن و پيکنه گه یشتنی به مه عشوقی ده کریت. وه ک له غه زه لیکدا ده لی:

به قوربان ئیسته هيجرانت ده ناسم

که نار ی فیرقه تت بو ته لیباس

به بی دووکانی حوسنت موده تیکه

له بازاری ره و اجا من که ساسم (حه ريق، ۱۳۶۳: 141)

هيجران: دووری و دابرا ن

فیرقه ت: جیا بوونه وه

لیباس: جل و بهرگ

حوسن: جوانی

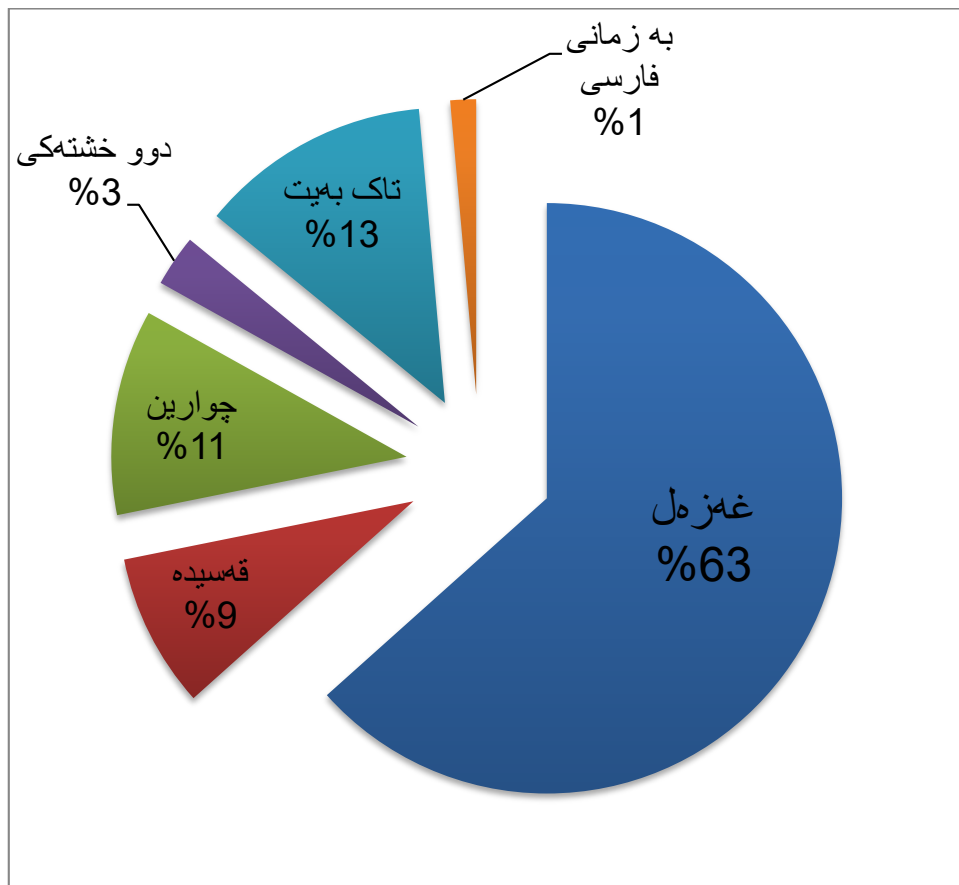
ره و اج: رمین و بره و پیدان

که ساس: بیکه س

واته: به قوربان دور له دوست و هاوړپیان و خوشه ویستان تو ده ناسم، دووریت چهنده کاریگه ره له سهر م. هه ر کاتیک لیت جیا ببه وه هه رچی پو شیومه به هو ی دوور بیه که ته وه وه ک ئاگره و هه ست ده که م له نيو گر ی ئاگر ی دو زه خی دووریت دام و بی قه رار م. له م پو ژگار ه دا به بی خسته پرووی جوانی به که ت، من لیته وه دوور م، ئه گه رچی له بازاری ره و اجا جوانی به که ت به روی پي ده در ی و رمینی له سهره، که چی من بیکه سم، ئه م بیکه سیبه شم به هو ی دووری و دابرا نه له تو وه.

وه کو ده بینین شيعره کانی حه ريق دلدار ی و سو فیه ته ی به شیوه یه کی هارمونی تیکه لی یه کتری بوونه و جوانی به کی سهرنجر اکیشی له نيو ئه م تیکه لکردنه هه یه. ئه مه ویرای ئه وه ی شيعره کانی حه ريق نوسینه وه یه کی غه منامه بیبه، دابرا ن شيعره کانی ته نیوه، ئه مه ش یه کیک له تاییه ته مه ندیبه کانی سه بکی عيراقیبه. هه روه ها په سنی عه شق و خوشه ویستی و زیده رو یی له و په سنیبه و بیر ی لیریکی و بایه خدان به مه عشوق له تاییه ته مه ندیبه کانی سه بکی عیراقین و بالیان کیشا وه به سهر شيعره کانی حه ريقدا.

3. له پرووی ئهدهبیهوه: سهبکی عیراکی بهتهنیا له پرووی زمانی و هزری خاوهن تایبهتمهندی خۆی نییه، بهلکو له پرووی سیما ئهدهبیهکانیشهوه خاوهن تایبهتمهندی خۆیهتی که له شیوازهکانی تری جیاذهکاتهوه ((فۆرم و روخسار بهرچاوترین بهشی دهقی ئهدهبیه و لیروهیه زۆرجار کراوته پیوهر بۆ دیاریکردنی ژانری بهرهمه ئهدهبیهکان، به واتایهک بووته ناسنامه بۆ بهرهمی ئهدهبی)) (جهبار ئهمین، ۲۰۱۴: ۹۵). یهکیک له سیما جیاکهروهکانی فۆرمی سهبکی عیراکی، گۆرینی قالبی قهسیده بۆ قالبی غهزله و غهزلیان کرده قالبی باوی نیو دیوانهکانیان، له غهزلهدا شاعیر خهریکی باسکردنی خهم و خهفت و بابهته ههستی و دلداریهکانیهتی. ههریقیش لهپاش خۆی دیوانیکی بچوکی بۆ بهجیهشتوین و بهشی هههه زۆری دیوانهکهی بریتیه له غهزل، بهشیوهیهکی وردتر له کۆی (71 شیعر) (45 غهزل) یهیه لهگهڵ (6 قهسیده) و (8 چوارین) و (2 دوو خشتهکی) و (9 تاک بهیت)، لهگهڵ (1 شیعر به زمانی فارسی) که غهزله*. وهک له چارتهی خوارهودا ریژهی سهدی قالبه بهکارهاتووکانی دیوانی ههریق خراوته پروو:

* به بۆچوونی من (۴۵ غهزله) و تهنها (6 قهسیده)یه، ئهگهر له پرووی روخسارهوه پۆلهندی بکهین و پهیرهوی له بۆچوونهکهی _دکتۆر مارف خهزنهدار) بکهین، که له کتیبی میژووی ئهدهبباتی کوردیدا سهبارته به سنوری ریژهی دیره شیعرهکان پۆلهندی له نیوان قالبه شیعریهکان دهکات. که پنیوايه سنوری غهزل له پرووی روخسارهوه تاکو (۱۸ دیز) درێژیهکهی بیت. تهنیا (6 شیعر)یان به قهسیده ئهژمار دهکرین و ئهوانیتر له خوار (۱۹ دیز)ن. وپرای ئهمهش ناوهروکی ئهوه (پینج شیعره) به غهزلیان ئهژمار دهکهم، تهواو غهزلن و ناوهروکهکانیان باس و خواسی خوشهویستی و دلداریه). بۆیه بهو راستیه گهیشتم، ئهوه پینج شیعرانهی له دیوانی ههریقدا به قهسیده ئهژمار کراون غهزلن و گوزارشت له ناخی شاعیر بهرامهر به مهعشوق دهکهن. کهچی لیکۆلهری دیوانی ههریق (سهید نهجمه دینی ئهنیسی) به قهسیده ئهژماری کردون. (لیکۆلهر).

وهك له وینه چارتهكهوه پێژهی بهرزی غه زهل دیاره، بهمهش دهگهینه ئه و راستییهی که بهگشتی شیعرهکانی حهریق له پووی ناوهپۆکهوه زاتی و وێژدانین، له دوری عهشق و مهعشوق دهسورینهوه ئه مهش تایبهتمهندی لیری و دواچار تایبهتمهندی سهبکی عیراقین و وهك پێشتر باسکرا که له سهبکی عیراقیدا غه زهل باو دهبیته. حهریق له م نمونهیهدا ههسته زاتییهکانی به م شیوهیه بو مهعشوق دهردهبریت و دهلیت:

نه ما ئاوی به قا بادی فه نا خاکی به باداوم

که یارم ئاگری دوری له پێستی جهسته بهرداوم

بهقوربانت بم ئه ی ساقی بده پیم راحهتی پۆحم

به بی ئاوی حه یاتی تو جگه رسوتاو و برژاوم (حهریق، ۱۳۶۳: 109)

ئاوی به قا: ئاوی نه مری

بادی فه نا: بای له ناوچوون

راحهت: حه سانه وه

ئاوی حه یات: ئاوی ژیان

واته: نه ما ئاوی حه یات و مانه وهی تا هه تایی و بای له نیوچوون هات و خاکی به رباد کرد و هه رچی هه بوو به فیرو پویشته. ئه ویش ئه و کاته بوو، که یار لیم دورکه وته وه و ئاگری له لاشه م به ردا، ئه مهش له پای دورییه وهیه. ئه ی ساقی بهقوربانت بم ده ی تا زوه جامیک مه ی که هوکاری ئیسراحه تی گیانمه پیم بده، چونکه تو بو من وهك ئاوی حه یات وایت و هه رکه سیك له کانی ئاوی ژیان تو بخواته وه نامریت. هه ر کاتیکیش تو لیم دور بی جگه رم له بهر دوریت دهسوتی و ده برژی و له نیو ده چم.

یه کیکی تر له تایبهتمه ندیه ئه ده بییهکانی سه بکی عیراقی ئه وهیه که به کارهیتانی هونه رهکانی ره وانبیژی له سنووری چه ند هونه ریکدا نه مایه وه و شاعیران تا پێیان دهکرا بو سه لماندن بالادهستی و وه ستاکاری توانای ئه ده بیی خو یان سوو دیان له زورترین هونه ری ره وانبیژی وه رده گرت و حه ریقیش یه کیک له و شاعیرانه ی سه بکی عیراقیه که به کارهیتانی هونه رهکانی ره وانبیژی له شیعره کانییدا له ئاستیکی به رزدا ده بینریت، که ده توانریت چه ندین هونه ری ره وانبیژی وه کو (لیکچواندن، ره گه زدوژی، دژیهک، درکه، خواستن، دووباره کردنه وه، جوانی بایس،... هتد) له شیعره کانییدا دیاری بکریت، لیره دا چه ند نمونه یه ک بو چه ند هونه ریکی ده هینینه وه:

لاله ش وه کو من سینه یی پر حه سره ت و داخه

تا دیویه تی پوخساره یی گول بویی موحه مه د (حهریق، ۱۳۶۳: 108)

لاله / لیچوو

من / له وچوو

وه کو / ئه وزار

حه سره ت و داخ / پووی لیکچوون

هه وری خه فه ته به فری غه می داوه به سه رما

یا سه سه سه ری دوریه ته که لئی کردومه سه رما (حهریق، ۱۳۶۳: 112)

له نیوان هه ردوو وشه ی (سه رما: سه ری من) و (سه رما: سارد) دا جوانکاری وشه یی هه یه، ئه ویش ره گه زدوژییه، له جو ری ره گه زدوژی ته واو. هه روها له (هه وری خه فه ت) یشدا لیکچواندن هه یه. (هه ور) لیچوو و (خه فه ت) یش له وچوو، هه رچی ئه وزار و پووی لیکچواندنه که یه دهرنه که وتوو.

يان دهلي:

له ئهم عيده به عيديم من له دیداری رهفیانم
خودا ساتو قهرييم کهي له خوانی وهسلی یارانم (حەریق، ۱۳۶۳: 110)

دژیهک له نیوان وشه‌ی (به عید و قه‌ریب) دا هه‌یه.

هونه‌ری پاش سه‌روایه، یه‌کیکتیره له‌و هونه‌ره شیعیانه‌ی له‌گه‌ل هاتنی سه‌بکی عیراقیدا ده‌بیته هونه‌ریکی باو و جیی گرنگی پیدانی شاعیران بووه و له شیوازی پیشتتر که سه‌بکی خوراسانییه هونه‌ری پاش سه‌روا کهم به‌کارهاتووه. پاش سه‌روا ((که‌ره‌سته‌یه‌کی سه‌ره‌خۆیه جیا‌یه له سه‌روا، دوا‌ی ته‌وا‌بوونی سه‌روا دیت، چونکه شیعه‌که له باره‌ی کیش و ماناوه پیویستی پی هه‌یه. پاش سه‌روا به هه‌مان مانا له کوتایی هه‌موو دیره‌کاندا دووباره ده‌بیته‌وه)) (الرازی، ۱۳۷۳: ۲۳۵).

پاش سه‌روا یه‌کیکه له‌و ره‌گه‌زه شیعیانه‌ی نه‌ته‌وه‌کانی غه‌یری عه‌ره‌ب (فارس، کورد و تورک ...) و غه‌زه‌ل و قه‌سیده‌ی عه‌ره‌بیان پی موتوربه کردووه (گه‌ردی، ۱۹۹۹: ۱۶۳). هه‌روه‌ها (کدکنی) لای وایه ((پاش سه‌روا هه‌میشه ره‌گه‌زیکی دیار و ئاشکرای شیعی فارسی بووه و له ژیر کاریگه‌ری شیعی فارسی که‌وتووته ناو شیعی زمانانی تری وه‌کو عه‌ره‌بی و تورکی)) (گه‌ردی، ۱۹۹۹: ۱۶۳). له شیعی کۆنی کوردیشدا، بابا تاهیری هه‌مه‌دانی (۱۰۱۰-۹۳۷) له کۆی (۲۹۴) چوارینه، که تا ئیستا له‌به‌ر ده‌ستدان (۱۸۳) چوارینه‌ی پاش سه‌روای هه‌یه، که ده‌کاته (۶۲،۳%) ی کۆی چوارینه‌کانی، بۆ نمونه ده‌لی:

مه‌گه‌ر شیر و پلنگی ئه‌ی دل ئه‌ی دل

به‌مو دایم به‌جنگی ئه‌ی دل ئه‌ی دل

ئه‌گه‌ر ده‌ستم ره‌سه‌د خونت بریجه‌م

بوینه‌م تا چ ره‌نگی ئه‌ی دل ئه‌ی دل (هه‌مه‌دانی، ۲۰۰۷: ۱۵)

(ئه‌ی دل ئه‌ی دل) پاش سه‌روای چوارینه‌که‌یه.

ئاو‌ریکی له‌م هونه‌ره داوه‌ته‌وه و بایه‌خی به پاش سه‌روا بۆ جوانکردنی فۆرم و ئاوازی شیعه‌کانی داوه، له شیعیکیدا ده‌لی:

به‌شی ناسینی نامه‌ردی له‌که‌س دا مه‌ردی نابینم

له‌لاییکی که‌ پرووگه‌رمی نه‌بی دل سه‌ردی نابینم

چ پرووسپیه‌ک به پرووسوری له بۆته‌ی ئیمتخان ده‌رچوو

درؤنکه‌م به وه‌جه‌ی پاستی پروزه‌ردی نابینم (حەریق، ۱۳۶۳: 136)

حەریق له‌و شاعیرانه‌یه که هونه‌ری پاش سه‌روای زۆر به‌کاره‌یناوه، له کۆی (۷۱) شیعی بۆ (11) شیعی هونه‌ره‌ی هونه‌ری پاش سه‌روای به‌کاره‌یناوه، که ده‌کاته نزیکه‌ی (۱۵،۶۹% شیعه‌کانی)، ئه‌م ریزه‌یه‌ش زۆره. ئه‌و وشانه‌ی که بۆ پاش سه‌روا بکاری هیناوان بریتین له: (موحه‌مه‌د، کور، هاته‌وه، تۆیه، نابینم، بیته، کرد، عه‌زیزم، ... هتد). وه‌ک له شیعیکیدا ده‌لی:

عیشقت که‌ حه‌قیقی بی‌تالیب مه‌به ئیلا کور

هه‌م حه‌زه‌رتی له‌ولا کور، هه‌م یوسفی والا، کور

ئه‌و نوره که‌ مه‌نشئه‌ بوو، بۆ عاشقی مه‌بده‌ بوو

تیفکره له ئه‌و نوره مه‌علوم و هووه‌یدا، کور (حەریق: 150)

ههروهها جیگیرکردنی نازناوی شیعرى (تهخه لوص) تاییه تمه نندییه کی تری سه بکی عیراقییه و شاعیر له کۆتایی شیعره که ی دایناوه، به جوړی هیچ پارچه شیعریکی حه ریق نابینی که نازناوی خوی که (حه ریق) له کۆتایی شیعره دا نه نووسییی، بۆ نمونه ده لئ:

بۆ که سێ چاکه سه فینه ی غه زه لی به حری (حه ریق)

گه وهه ری ئه شکی هه موو په شکی دلێ ده ریا بی (حه ریق، ۱۳۶۳: 159)

دانانی نازناوی شیعرى دیارده یه کی گشتییه و لای شاعیرانی کۆنی کوردی و خۆره لاتیدا هه یه و بووه ته یه کیک له دیارده باوه کانی شیعرى کۆن.

له كۆتايي ليكۆلینه‌وه‌كه، به چه‌ند ئه‌نجاميكي سه‌ره‌كي گه‌يشتووين، كه بریتين له‌مانه‌ی خواره‌وه:

1. تايبه‌تمه‌ندييه زمانيه‌كاني سه‌بكي عيراقی وه‌كو به‌كارهينانی زمانیکی تیکه‌ل به وشه و ده‌سته‌واژه‌ی زمانی عه‌ره‌بی و فارسی، له‌لای حه‌ریق په‌نگی داوه‌ته‌وه، له‌گه‌ل غه‌زه‌لیک به زمانی فارسی، هه‌روه‌ها به‌کارهينانی وشه و زاراوه‌ی سوڤیگه‌ری و زانسته ئیسلاميه‌كان و وشه‌ی زانستی تر نمونه‌یان زۆره و ئه‌مه‌ش پابه‌ندبوونی حه‌ریق به سه‌بکی عيراقی ده‌سه‌لمینی.
2. ئه‌ده‌بی سه‌ر به سه‌بکی عيراقی به‌هۆی ئه‌و كوشتار و پاشاگه‌ردانییه‌ی مه‌غۆله‌كان هۆكاری بوون، جوړیک له ئه‌ده‌بی غه‌منامه و پووکردنه ناخی خو و زاتی له پال شیعری عاشقانه و تیکه‌لکردنی به دونه‌ی عیرفانی و سوڤیگه‌ری هینایه ئاراهه، عیرفان و سوڤیگه‌رییه‌ی یه‌کین له تايبه‌تمه‌ندييه هه‌ره دیاره‌كاني سه‌بکی عيراقی، كه ئه‌م تايبه‌تمه‌ندييه‌ش به پوونی له شیعره‌كاني حه‌ریقدا په‌نگیداوه‌ته‌وه.
3. له پووی فۆرمه‌وه قالبی قه‌سیده كه قالبی سه‌بکی خۆراسانییه و گونجاوه بو ناوه‌پۆکیکی پیاه‌ل‌دان، پووه و لاوازی ده‌چیت و قالبی غه‌زه‌ل كه دونه‌ی ده‌برینی غه‌م و ناوه‌پۆکی عه‌شق و زاتییه بره‌وی سه‌ند و بووه به ژانری زال، له‌پال بره‌ودان به هونه‌ره‌كاني په‌وانبیژی، وه‌ك له وینه‌ی چارته‌كه‌دا به ژماره و ریژه‌ی سه‌دی پوونکراوه‌ته‌وه، ریژه‌ی به‌رزی غه‌زه‌ل كه (63%)ی شیعره‌كاني حه‌ریق پیک ده‌هینیت و قالبی باوی نیو دیوانه‌كه‌ی قالبی غه‌زه‌له، ئه‌و پاستییه ده‌سه‌لمینی كه حه‌ریق بایه‌خیکی زۆری به قالبی غه‌زه‌ل داوه و زۆربه‌ی شیعره‌كاني به‌م قالبه شیعرییه نووسیوه.
4. له پووی هزرییه‌وه حه‌ریق به پیره‌وه‌که‌ری سه‌بکی عيراقی داده‌نری، چونکه به‌شی هه‌ره‌زۆری شیعره‌كاني حه‌ریق به عیرفانی و سوڤیگه‌ری ده‌ناسرینه‌وه.
5. له پووی ئه‌ده‌بیشه‌وه شیعره‌كاني حه‌ریق سه‌ر به سه‌بکی عيراقین به پیره‌وه‌کردنی قالبی غه‌زه‌ل و بیری لیریکی، هه‌روه‌ها بایه‌خیکی زۆری به پاش سه‌روا داوه و خو‌خه‌ریکردن به هونه‌ره‌كاني په‌وانبیژی و به‌کارهينانی نازناو (ته‌خه‌لوص) له كۆتايي شیعره‌كاني، تايبه‌تمه‌ندييه‌کی تری سه‌بکی عيراقییه، كه له شیعره‌كاني حه‌ریقدا ئه‌م تايبه‌تمانديیانه به شیوه‌یه‌کی فراوان و زال به‌رچاو ده‌که‌ون.
6. هه‌ر سه‌ تايبه‌تمه‌ندييه‌که‌ی سه‌بکی عيراقی له پووی (زمانی، هزری و ئه‌ده‌بی)یه‌وه له شیعره‌كاني حه‌ریقدا په‌نگیداوه‌ته‌وه، وه‌ك له نمونه شیعرییه‌کاندا پوونکراوه‌ته‌وه، ده‌کرێ حه‌ریق به پیره‌وه‌که‌ریکی سه‌بکی عيراقی ئه‌ژماربکریت.

سه‌رچاوه‌کان:

1/ کتیب

ألف / زمانی کوردی

- حه‌ریق، مه‌لا صالحی زیوه‌یی (۱۳۶۳) دیوان. لیكدانه‌وه‌ی سه‌ید نه‌جمه‌دینی ئەنسی، مه‌هاباد، محمد سقزی.
- علی سایبر، په‌خشان (۲۰۰۹). شیوازی شیعی گوران. سلیمانی، په‌نج.
- عومه‌ر کاک، حمه‌ نووری (۲۰۰۸). شیوازه‌ شیعی کلاسیکی کوردیدا. سلیمانی، تیشک.
- عه‌بدو‌لا، ئیدریس (۲۰۱۲). شیوازه‌ هه‌ولێر، مناره‌.
- گه‌ردی، عه‌زیز (۱۹۷۹). ره‌وانبیزی له‌ ئەده‌بی کوردیدا، به‌رگی سییه‌م. سلیمانی، کاکه‌ی فه‌لاح.
- گه‌ردی، عه‌زیز (۱۹۹۹). سه‌روا. هه‌ولێر، وه‌زاره‌تی رۆشنییری.
- موکریان، هه‌ژار (۱۳۲۹). فه‌ره‌نگی هه‌نانه‌ بو‌رینه‌، به‌رگی دووهم. تاران.
- ناوخۆش، سه‌لام (۲۰۰۳). فه‌ره‌نگی ئوکسفورد. هه‌ولێر، مناره‌، چاپ: دووهم.
- هه‌مه‌دانی، باباته‌هیر (۲۰۰۷). گه‌نجینه‌، به‌شیک له‌ چوارینه‌کانی باباته‌یه‌ری هه‌مه‌دانی. وه‌رگی‌رانی دل‌زار، هه‌ولێر، ئاراس.

ب/ زمانی عه‌ره‌بی

- الجرجانی، عبدالقاهر (۱۹۷۸). بیروت

ج/ زمانی فارسی

- الرازی، شمس‌الدین محمد بن قیس (۱۲۷۳). المعجم فی معییر اشعار المعجم. به‌ کوشش دکت‌ر سیروس شمیس‌ا. تهران، فردوس.
- راستگو، سید محمد (۱۳۸۳). عرفان در غزل فارسی. تهران، علمی و فرهنگی.
- شمیس‌ا، سیروس (۱۳۸۳). سبک شناسی شعر. تهران، میترا.
- ----- (۱۳۷۵). کلیات سبک شناسی. تهران، فردوس، چاپ چهارم.

2/ گۆفار

زمانی کوردی

- جه‌بار ئەمین، سیروان (۲۰۱۴). ره‌نگدانه‌وه‌ی سه‌بکی عیراقی له‌ شیره‌کانی مه‌حویدا. ئەکادیمیای کوردی، ژماره‌: ۳۰. هه‌ولێر، حاجی هاشم.
- سه‌جادی، عه‌لانه‌دین (۱۹۷۸). سو‌فیه‌تی له‌ هۆنراوه‌ی کوردیدا. کۆپی زانیاری کورد، به‌رگ: شه‌شه‌م.
- شیخ صالح، شیخ نوری (۱۹۲۶). ادبیات کوردی، اسلوب چیه‌. ژیان، ژماره‌: چوار.

3/ نامه‌ی ئەکادیمی

- جه‌لیل خه‌لیل، زه‌ینه‌ب (۲۰۱۱). ره‌نگدانه‌وه‌ی سه‌بکی عیراقی و هیندی له‌ شیعه‌کانی نالی دا. زانکۆی سه‌لاحه‌دین.

Abstract:

The title of the research is (The reflection of Iraqi Style on Hariqs poems) In Persian language the word (Sabk) stands for the word (Style) in English and (Shewaz) in Kurdish. Persian Literature stylistically is divided into (Khorasani Style, Iraqi style and Hindi style). style is the lingual, ideological and literary characteristics that is common in a certain period, and poets follow it. As Persian literature has had strong influence on Old Kurdish Literature, so in this research it has been tried to explain the lingual, ideological and literary characteristics that (Sirus Shamisa) has invented it of Iraqi style on Hariq.

The content of the research consists of two parts, the first aspect is about (concept of style, definition of style and the reasons of coming out Iraqi style, the second aspect is about (The characteristics of Iraqi style in terms of (lingual, ideological and literary).

The second part is about practicing Hariqs poems and determining the characteristics of Iraqi style with poetical examples.